חזרנו על כל צדדים של ר"מ ולא מצינו

הקדש בשוגג אין מתחלל במזיד מתחלל

ומשנתינו בכתנות כהונה שלא בלו הואיל

וניתנו ליהנות בהן שלפי שלא ניתנה תורה

למלאכי השרת ת"ש "כתנות כהונה שבלו

מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא

בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין

יואין מועלים בעתיקים ש(דברי ר' יהודה) ר'

מאיר אומר מועלין אף בעתיקים ישהיה

ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנותי לפי שלא ניתנה

תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר

ומגדלותיה משירי הלשכה אתו ידתנן חומת

העיר יומגדלותיה וכל צרכי העיר באין

משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא

ר' יהודה ת"ש ״דתניא אמר ר' ישמעאל

בר רבי יצחק אבני ירושלים שנשרו

מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא

אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי

מיקדשא יוהתגן ייכאימרא כדירים כעצים כאישים כהיכל כמובח כירושלים ר'

יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אמר

כלום וכי תימא משום דלא אמר כירושלים

והתניא יהירה אומר כל האומר כירושלים

לא אמר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי׳

נד.

מסורת הש"ם :יומא ל. מעילה יד:

תוספות לקמן סו. ד"ה

[וע״ע

מום'

קבו א ב מיי׳ פ״ה מהל׳ קמו ג מיי׳ שם י הלכה יג: הנכה יג. קמח ד מיי׳ פ״ד מהלי שקלים הל״ח: קממ ה מיי פ״א מהלי נדרים הלי״ד נדרים הלי״ד טוש״ע יו״ד סימן רד :סעיף ב

מוסף תוספות

א. הנשאר בקופות בר״ח ניסן שמכאן ואילך אין בסן בבכות לוקחין קרבנות אלא מתרומה ז כדאמרינן בר"ה (ז.) קרבנות ציבור הבאין באחד בניסן מצוה להביא מן החדש. לש"י כתוכות קו ע"ב. ב. כשהוא בטל מנדרים ונדבות לוקחין מהן עולות ומקריבין בשר למזבח ועורות לכהנים. רש"י שם. ג. כגון שנתיקרו הטלאין או שאם היה המזבח בטל והוצרכו להביא עולות לקיץ המזבח. תוס' הרח"ש. ד. ועוד דהוה ליה תובובוו מוס האתום. ד. ועוד דהוה ליה לאקשויי נמי מדר׳ יהודה . לדר' יהודה דהכא קאמר אין מועלין בעתיקין משום דניתנו ליהנות בהן ובמתניתין ס"ל דמועלין בכתנות כהונה אע"ג דניתנו ליהנות בהם. מום' הרא"ש.

מתחלל במקדש בכתנות כהונה שלא בלו וראויין

לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכך הוקדשו בתחילה ליהנות בשגגתן בכל עת שלא יתכוין לחללם שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים זריזים

העבודה ולא ישהום עליהם אחר עבודה כהרף עין וח"ת ח"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במזיד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת (ה) אמרי׳ דים מועל אחר מועל ואין יולאין לחולין וי"ל דאיירי דאותן כתנות לא נתחנכו עדיין לעבודה דאו אין קדושת כלי שרת עליהם אלא קדושת בדק הבית כדאמר פ"ק לסנהדרין (ד' מו:0) עבודתן מחנכתן: בועלין בחדתין ואין מוטליי ין בחדתין ואין מועלין בעתיקין כו'. כך היה הענין של הבחת שקלים בח' בחדר משמיעין על השקלים להביאם וכל אותו חדש היו מביאין שקליהם בלשכה עד פרום חג הפסח היינו אחד בניסן ותורמין מהן תרומה ראשונה שבג' פרקים בשנה תורמין בפרום הפסח ובפרום עלרת ובפרום החגש כלומר כל השקלים הבאים מאחד באדר עד אחד בניסן נותנין אותן תוך הלשכה ותורמין מהן תרומה ראשונה בשלש קופות של שלשם סחיום ומהן היו לוקחין כל קרבנות לבורה עד פרום עלרת לפי הלורך ומן המותר של

אותן קופותא פליגי [תנאי] התם

(בשקלים פ"ד מ"ד) חד אומר שעושין

כמלאכי השרת להפשיטן בגמר

מהן רקועי פחין יי לפוי למזבח וחד אומר שעושין מהן קין למובחב והנשאר מן הלשכה לאחר שנחמלאו הקופות נעשו שיריים לחומת העיר ומגדלותיה ומניסן ואילך המביא שקלו נותנו בתקלין חדתין פירוש שופרות הנקראים כך רחבים למטה וקלרים למעלה ועל שם שנותנין לתוכן שקלים חדשים משנה זו נקראים תקלין חדתין ומשמגיע אחד בסיון דהיינו פרום עלרת תורמין תרומה שניה שנותנין שקלים שהובאו בתקלין חדתין לתוך אותן שלש קופות כדי להקריב קרבנות ליבור עד פרום החג ומפרום עלרת המביא שקלו כמו כן נותנו עוד בחקלין חדתין עד אחד בחשרי דהיינו עד פרוס החג ואז תורמין תרומה ג' להקריב קרבנות לבור עד ה' בניסן ואם לא מספקא תרומה שלישית עד ניסן בהא פליגי התם (שם ו.)ש) ת"ק סבר יחזור ויתרום פי' מחדתין שבאו בין סוכות לפסח אבל מן השיריים שנשתיירו לאחר שנתמלאו הקופות אין תורמין לעולם ור"מ סבר יחח מן השיריים ומאוחן שבאו אחר שכלו שלשה פרקי התרומה דהיינו בין סוכות לניסן ש ולא משמע

מחוך פירוש רש"י אם מועלין בהן או לא אמנם ר' יצחק בן אברהם פירש דמועלין בחדתי לר' יהודה אף לאחר כל התרומה שמא יצטרכו להן לבסוף להקריב קרבנות^ג והכי נמי תני במסכת שקלים (שם) גבי קופות דקאמר התם שלמה שלישית כלומר ⁴⁾שכלתה כל הקופה השלישית החר לשניה שלמה שניה החר לראשונה שלמו שלשתן יחזור ויתרום פירוש מתקלין חדמין שהובאו אחר החג ואל יתרום משירי הלשכה ר"מ אומר יחזור לשיריים שהיה ר"מ אומר מועלין בשיריים שמא ילטרכו להם לבסוף והשתא סבר כמאן דאמר יחזור ויתרום ולכך מועלין בחדתין שמא יצטרכו להם אבל לא בעתיקין פירוש דהיינו שופרות אחרים וכתוב עליהם תקלין עתיקין דמי שלא שקל אשתקד מביאו לשנה הבאה ונותנו לתוך שופר זה ואין מועלין בהן לפי שתורת שירי הלשכה עליהן ועושין מהן חומות העיר ומגדלותיה ר"ת אומר מועלין אף בעתיקין שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ור"מ לטעמיה דאמר התם שלמו כולם חוזר לשיריים ודומין זה לזה דכי היכי דחורים לשיריים ה"נ חוזרים לעתיקין אם יצטרכו וא"ת והיכי מצי לתרום מעתיקין לקרבנות ציבור הא בעינן תרומה חדשה כדדרשי׳ בר"ה (דף ז.) הבא מתרומה חדשה מעולת חדש בחדשום וי"ל דהיינו למצוה אבל היכא דלא אפשר עבדינוף א"נ י"ל כיון שבאו בשנה זו כלומר שלא היה שנה תמימה מן ההבאה שפיר קרינא ביה תרומה חדשה ומחוך כך ניחא קושיא אחרת שמקשין העולם דבמסכת שקלים (דף 1.)י) אמר אבני מזבח ועזרות וההיכל מועלים בהם ופריך התם וכי יש מעילה בשיריים הרי משיריים נעשין וכי תימא ר"מ היא דאמר מועלין בשיריים כלום אמר ר"מ אלא בחוך שנתו ואנו חוץ לשנתו קיימינן שהרי מובח והיכל כמה שנים יש שנעשו וקשה דהא ר"מ אמר הכא מועלין בעתיקין אע"ג. דעברו שנתן וא״כ מלינו לאוקמי כוותיה ההיא דמסכת שקלים ומאי פריך התם כלום אמר ר״מ ולפי מה דמתרלינן הכא דקרינן ביה תרומה חדשה מאחר שהובא בשנה זו ניחא שפיר הא דלא מצינו לאוקמי ההיא דהתם כר״מ: אימא ר' יהודה. מכאן משמע דל״ג לעיל גבי אין מועלין בעתיקין דברי רבי יהודה דאי גרס ליה הל״ל איפוך אלא ודאי סתמא נשנית וגם ר״ת מחק מספרו⊤:

חורנו על כל לדדין של ר"מ כו'. כלומר אע"פ ששנינו לר"מ בשוגג בבתגות בהוגה. פ"ה משנמינו דקתני לא קידש אלמא לא לא קידש לאו משום דס"ל הקדש בשוגג אין מתחלל שחזרנו בכ"מ ששנה ר"מ בהלכות הקדש ולא מצינו מקום שאמר בו הקדש מתחלל במזיד ואין מתחלל בשוגג אלא בין בשוגג בין במזיד מתחלל וליתנהו

> מעילה במעות הקדש וכיון דמעל נפק לחולין: ומתני'. דקתני בשוגג לא קידש אלמא לא נתחלל: י בכתנות כהונה שלא בלו. וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכך הוקדשו מתחלה ליהנות בהן שוגגין רק שלא יתכוין לחללן שלא נתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים זריזים כמלאכים להפשיטן בגמר עבודה ולא ישהום עליהם אחר העבודה כהרף עין: בלו דווקא. דכיון דאין ראויין לעבודה הרי הן כשאר הקדש ולא ניתנו ליהנות בהן: מועלין בחדתין כו'. שופרות היו במקדש ובהם נותנים שקלים באחד כתוב עליו תקלין חדתין ומי שלא שקל שקלו באדר שמביאו בתוך שנתו נותנו לתוכה י והגזברין נותנים אותו בלשכה כשמגיע אחד מפרקי התרומה שבשלשה פרקים תורמין אותה ל ובשני כתוב תקלין עתיקין ומי שלא שקל אשתקד מביאו לשנה הבחה ונותנן לתוך שופר זה ש והגזברים מפנין אותן מעות לשירי לשכה משנה שעברה: מועלין במקלין חדתין. שהרי לקרבנות לבור הן עומדין: ואין מועלין בחקלין עתיקין. שתורת שירי לשכה עליהם וניתנים לחומת העיר ומגדלותיה וכל לרכי תקון העיר כדלקמן וקסבר ר'

יהודה אין מעילה בשירי לשכה שנשאר עודף על החופות לאחר ג' תרומות: ה״ג שהיה ר״מ אומר מועלין בשירי לשכה: והא חומת העיר ומגדלוסיה כו'. ואמאי מועלין בהן נימא לא נתנו שגגות אותן מעות למעילה מאחר שעומדין לחומת העיר שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהיו זריזים מליהנות מן החומה לישב בצילה ועליה אלא על כרחך אע"פ שהותרה הנאת החומה לענין שאר הנאות מיהא בקדושתייהו קיימי: אימא ר' יהודה אומר מועלין בעתיקים. כדאמרינן במתני' נמי בשוגג קידש דקסבר אע"פ שניתנו כתנות כהונה ליהנות לכהנים לאחר עבודה לענין שאר הנאות בקדושתייהו קיימי ומעל זה בקידושין ויצאו לחולין אבל מזיד שאין בו מעילה לא נתחלל ולא קידש: כאימרא. הרי עלי ככר זה כאימרא כשה התמיד: כדירים. דיר בהמות הקדש ודיר העלים: וכי סימא. הא דאמר ר' יהודה לא אמר כלום משום דלא אמר כירושלים אלא הרי זה עלי ירושלים:

מרי

יומא סט. ד"ה כהונה], ג) רש"ל להני טעמא דר׳ יוחנן דלר״ת יש ד) ירוש׳ שקלים פ"ג ה"ג, ה) [בכת"י נוסף: בהן], ו) שקלים פ"ד מ"ב, נכת"י: דתני אבוהדר' ישמעאל בר רב ילחק], ה) נדרים י:, ט) ושם יא.ז, ה) מדרים י:, ט י) [בדפו"ר נוסף: במקדש והד"ל, וכ"ה במוס', ועי רמ"ש], כ) [יומל נה:], () [שקלים פ"ג מ"ל], מ) [יומא נה:], נ) [גם ביומא יב:], ם) [שקלים מ״ה משו עו ובת מ״ה פיתן מיתן, על יושם פייג מייא], פ) ניש להוסיף שלש. יעב"ץ], ל) נשם פייג מייב], ק) [שם פ"ד מ"ח], ד) [נ"ל ק) [שם פ"ד מ"ח], ד) [נ"ל ריקועי זהב ניפוי לבית קדשי הקדשים וחד חמר לכלי שרת וחד אמר שעושין מהן קיץ מזכח. רש"ש], ש) [בירושלמי פ"ג ה"ג], ם) [נ"ל לא. רש"ש. אמנס עיין רש"ל], א) [נ"ל שכלו כל השלשה קופות חוור כנ השכסה קופות חחר
לשניה שלמה כוי. רש״א]
[וכ״ה בדפ״ה, ולפנינו
ע״פ הגהות מהרט״לן,
במדבר כח, יד],
(ב"ה שם, יומא סה:
ע״ש], ד) [בירושלמו פ״ד ה"ב],

הגהות הב"ח

(h) תום' ד"ה בכתנות וכו' אמרינן דיש מועל. נ"ב לקמן ד' נה ע"ח:

מוסת רש"י

כאישים. כאשו של מזכח (נדרים י:). כל האומר כירושלים לא אמר ... דלא לו**שליס** (שם יא.).